Vierde Jaer. Nr 5. Zaterdag, 31 January 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel . . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 31 JANUARY.

De Lotings-wet.

Er bestaet eene wet welker gebrekkelykheid en schreeuwende onregtvaerdigheid algemeen erkend zyn, en voor welker hervorming eenige stemmen zich van tyd tot tyd hebben doen hooren : het is die van de aenwerving voor het leger. Voor zes jaren stemde iedereen de noodzakelykheid toe van eene spoedige herziening ; men had te lang vertoefd met zich daermede bezig te houden ; de wetgevende vergadering van Frankryk beraedslaegde over dezelve ; speciale mannen hadden er over gesproken en geschreven.

De zaek was tot eene behoorlyke rypheid gekomen ; de belgische commissie had een ontwerp aengeboden; het scheen dat men er een einde aen zoude maken. En nu schynt deze zaek geheel vergeten, en de tegenwoordige minister, door de midden-afdeeling ondervraegd, vergenoegt zich met te verklaren dat hy ze niet uit het oog heeft verloren, en dat hy inlichtingen uit een naburig land heeft gevraegd.

Intusschen drukt deze last, die men de bloedbelasting heeft genoemd, voortdurend op de mindere klasse op eene wyze die geheel tegenstrydig is aen den geest van onze instellingen; dezelve treft zoowel de midden klasse, als de vermogende, hy maekt geen onderscheid in het gewigt der opofferingen die hy aen elk huisgezin oplegt; hy slaet blindelings, maer altyd verzekerd van slechts diegene te treffen, die het meest voor zyne slagen beveiligd moesten zyn.

Wat beteekent voor een ryk huisgezin het aenkoopen van eenen plaetsvervanger? De opoffering van eene som van 1000 tot 1500 frs. Wat voor de eerste eene ligte opbrengst is, is voor de kleine burgery een groote last, die langen tyd het huisgezin hindert. Doch neemt een arm huisgezin dat men van eenen jongeling berooft, op het oogenblik waerin hy zyne ouders begint te ondersteunen, daer hy tot dien tyd slechts een last voor hetzelve geweest was, en nu zynen leertyd volbragt heeft of eene voordeelige plaets verliest — die opoffering is ontzettend, misschien onherstelbaer.

Indien het een onverbeterbaer kwaed was, indien de maetschappy deze opoffering vorderde, zou men deze onverschilligheid begrypen, die alsdan onmagt zoude zyn, maer er bestaen systema's die zulks kunnen verhelpen of ten minsten den last verrigten, het komt er slechts op aen eene schreeuwende onregtveerdigheid ernstig te willen herstellen.

Even zoowel als men wetten op de liefdadigheid maekt en hermaekt, zoude men deze wet kunnen hervormen, welker menigte besluiten en uitleggingen een doolhof vormen, waerin de bekwaemste bestuerders verdwalen.

Budget van oorlog.

Ziehier hoe de *Gazette van Gent* zich uitdrukt, over het budget van oorlog :

« Intusschen hebben onze representanten zich met het budget van oorlog bezig gehouden. Als wy dit budget den kanker van het land noemen, dan ligt er in die bestempeling niets overdreven. Het algemeene ryksbudget bedraegt honderd en eenige miljoenen, en op die som wordt er *drie-en dertig millioen vyf honderd zes-entachtig duizend zeven honderd twintig francs* EN *zeven centiemen* gestemd, voor het leger van een landeke van nog geene vier millioen zielen, dat sedert 1831 nog geen enkel geweerscheut tegen een vyand gelost heeft, en dat — door het verdrag van 1839 tot de onzydigheid, of liever gedwongene militaire werkeloosheid geslagen of veroordeeld — mogelyks in geene vyf-en-twintig volgende jaren eene andere gelegenheid zal vinden om zich te toonen, dan op vyf of zes nationale feesten en verjaerdagen die in onzen almanak vastgesteld staen.

» Een leger is er noodig, wy bekennen het, maer het is een leger louter ter handhaving der inwendige orde van het land. Indien een onzer magtige naburen besloot ons in te palmen, dan zouden 100,000 niet meer dan 50.000 in staet zyn om dit ongeluk af te weeren. Wel brengt men in, dat een talryk leger langer de voltrekking van zulke ramp zou tegenhouden, tot dat het de eene of de andere naburige mogendheid zou believen, ons, overweldigden, hulp te brengen. Maer, indien, by voorbeeld, Frankryk ons land overweldigde, dan zou eene andere mogendheid, wanneer zy er eigenbelang by heeft die overwelding te keer gaen, zich nog meer haesten om ons hulp te brengen, als ons leger zwak zou zyn. Hoe men het keere of wende, een groot leger is enkel een *luxe* voor België.

» En weet men wat dit leger aen onze bevolking kost?

» Het rukt jaerlyks 10,000 jongelingen uit den schoot hunner familien, om hunnen tol aen de bloedwet te brengen ; het berooft den nationalen arbeid van twintig duizend nuttige en voortbrengende armen; het ontneemt aen ons landeken omtrent het vierde zyner geldmiddelen, en verhoogt in eene betreurende wyze de lasten der burgery ; het slorpt middelen op, die de wezentlyke bron van welvaert van het land zouden kunnen worden, die men zou kunnen aenwenden ter verspreiding van wegen en kanalen, ter uitbreiding van handel en nyverheden, ter uitroeijing van de bedelary, dien ondergang onzer plattelandsche gemeenten, die zich schier allen in de onmogelykheid bevinden hunne behoeftigen te ondersteunen.

» Hoevele noodzakelyke dingen, waervoor men thans enkel ten antwoordde krygt : « Er is geen geld, » die zouden tot stand gebragt worden ? — Men vraegt eenige duizende franken om het vlaemsch onderwys in de atheneën en middelbare scholen uit te breiden ; er is geen geld, maer er zyn 34 millioenen voor het leger.

» Men vraegt eenige duizende franken voor het herstellen van eenen loodsbooi ! — Negen familiën zyn te Oostende in rouw gedompeld ; als men brood voor die ongelukkigen zou vragen, zou er misschien geen geld zyn ; maer er zyn 34 miljoenen voor het leger !

» Wat zou men niet al kunnen verrigten, indien men tien millioenen maer van de vier-en-dertig aftrok — en dan nog zou het leger een schoon budget hebben : — wat al nuttige dingen zou men niet in een tiental jaren met honderd millioenen kunnen verwezentlyken ?

» En nogthans is er maer een enkel lid der Kamer geweest, die tegen dit verpletterend budget zyne zwarte bol heeft durven werpen ! Er gebeuren onbegrypelyke dingen in de wereld. »

Universiteiten.

De Kamer is verleden dingsdag tot de stemming overgegaen op de kwestie welke voor haer sinds eenige dagen bepleit werd.

Voor aleer tot de stemming over te gaen, zyn er redetwistingen ontstaen op het punt van te weten hoe men de kwestie bepalen zou ; want zy was veelvoudig. Eindelyk

EENE SAMENZWEERING.

(*Vervolg.*)

Eensklaps rolde een groote steen tusschen de bramen langs de wanden van de kuil bykans tot tegen hunne voeten.

— Zy zyn daer, eindelyk, riep de heer van Rysoire uit, die door een scherp gefluit aen dit zonderling sein antwoordde.

Er verliepen nog eenige oogenblikken aleer mansstappen zich lieten hooren.

— By den duivel, riep welhaest eene stem uit, zich onder verscheidene stemmen luider en klinkender verheffende... Zie hier eene vergaderplaets, waer men maer kan aenkomen met by iederen stap te struikelen.

— Treedt het trapken af ter linker zyde, en gy zult by ons zyn, zegde Karel van Calloo, den lanteern boven zyn hoofd heffende, om de nieuwgekomenen te verlichten,

— Ah ! wy zyn er dan gekomen, riepen verscheidene mannen, in hunne mantels gehuld en zich verhaestende de twee Van der Noots de hand te drukken.

— Waerachtig, riep Pieter van Rysoire uit, gy zyt vroome edellieden, gy zyt allen nauwkeurig geweest om ter verzamelplaets te komen.

— Zyt gy er allen... laet ons zien : Dirk Sano, Jacob van Berlo, Jurtaes van Fiennes, Bernaerd van Merode, Philip van der Meeren...

— Hé lieven God ! riep met vervoering de heer van Battenburg uit, wy zyn talryk genoeg om juist en hard te slaen, als het oogenblik daer zal zyn.

— Wat nieuws brengt gy ons van Gent, heer Triest ?

— De graef van Egmont is in het gestrengste geheim gehouden. Debrio, Delaporte en Raet, zyn gelast hun proces te beleeden.

— Hun proces ! bittere beschimping, als of men niet wist dat men op dit oogenblik een verraderlyk en schrikkelyk tooneelstuk speelt...

— En de prins van Oranje, vroeg de heer van Calloo...

— Altyd in Duitschland... overigens hy voegt zich met hert en ziel de samenzweering toe en zal zich verhaesten ons te komen helpen wanneer het tyd zal zyn... niemand meer dan hem werkt by den vreemdeling om het vermogen van Philip II in de Nederlanden te ondermynen.

— Myne goede vrienden, hoor my, zegt de heer van Calloo, ik geloof dat men niet langer toeven moet den grooten slag toe te brengen, welke wy voorhouden... het is de politie van den hertog van Alva onbewust dat wy te Brussel zyn... wy hebben onze voornemens ter plaets zelve kunnen overleggen... overal zyn de gemoederen tot den opstand bereid... men moet maer alleenlyk genoegzame stoutheid hebben om denzelve te beginnen, en moed om hem ten goeden einde te brengen... gy lieden... heeren Snoy, van Fiennes, van Merode, gy allen die in de ballingschap zucht, gy weet wat niet hier al door de yzeren hand van den hertog van Alva gedaen wordt... Wy zelven konden nauwelyks geloof geven aen de verwoestingen, welke ons by onze wedertreding in deze stad onthaelde... Het is dertig dagen dat wy te Brussel zyn... Hé wel, myne lieve heeren, van die dertig dagen is er niet een welke zyne euveldaed en zyne schande niet heeft gehad... Onder verschillige verkleedingen verdoken, hebben wy alles gezien met onze oogen... wy hebben het volk en de grooten ondervraegd... overal is het jok dat op ons drukt vervloekt... U eene afschildering doen van hetgeen hier sinds de aenkomst van den algemeenen bestuerder omgaet, ware slechts herhalen wat gy reeds weet... Och ! gelukkig degene die verre van het tooneel van zooveel gruwelen zyn... Myne heeren, hier heeft elke familie een slagtoffer te beweenen... Men ziet slechts gevangenissen, schavotten en brandstapels, overal martelaers bloed, overal de diepe spooren der onderdrukking ; in den dag de halsgeregten op de openbare plaetsen, des nachts de moord, de vergiftiging in het donker ; des nachts den dolk, in den dag de toorts en het yl.

— Voorzeker zyn de kwalen der Belgen groot, maer het is nog geen tyd om er een hulpmiddel aen te brengen.

O ! spreekt niet alzoo mynheer van Herzeele, hernam levendiglyk de heer van Rysoire ; men moet niet toeven... de deugdzaemste burgers zyn niet vry van de hatelyke vervolgingen van den Bloed-Raed ; Antoon Van Stralen, burgemeester van Antwerpen en Jan Casembroodt, heer van Backerzeele, zyn in de donkere kotten der gevangenis van Vilvoorde geworpen ! Hé ! myn God, ik weet niet waer de lyst eindigt van al degenen die ik zou te noemen hebben..... waerlyk zy durven alles, die vervloekte Spanjaerds ; hunne goddelooze vingeren in onze archieven steken ; de zegels van onze privilegien verbreken, zonder gemoeds-bezwarenis onze heiligste kontrakten vernielen, ziedaer wat zy alle dagen doen... en dan de moedwilligheid van hunne bezoldigde huerlingen, de oongeregtigheid van hunnen Raed van Beroerten, hunne schrikbare raefzucht !

— Zy vernoegen zich niet met in de Nederlanden tegen ons grauwzaemlyk te werk te gaen, zegde met vervoering Dirk Sano... De arme Belgen, die zich in Spanje bevinden, worden niet gespaerd... Jan van Glymes, markgraef van Bergen op Zoom, komt te Madrid eene geheimzinnige dood te sterven... De baron van Montigny, broeder van den graef van Hoorn, is, men weet niet uit welke beweegrede, in de gevangenis van Segovien onthoofd.

— 'T is vooral op onze beurs, dat zy het gemunt hebben, die aenbidders van 't gouden kalf en van Mammon...

— En op onze vrouwen en dochters dan... Zyn de schakingen ooit gemeener geweest.... heeft men immer onbeschofter geweld weten gebruiken ?

— En het zou te vroeg zyn om zulk eene dwang-heersching af te schudden, riep de heer van Rysoire, met diepe verontweerdiging uit... Toe dan myne heeren, gy zoudt my doen gelooven dat een steen uw herte vervangt.... Dooden wy den hertog van Alva ; heeren, myn broeder en ik, hebben onze stervende moeder gezworen dat wy de dood van onzen